

gørelsen på 5 pct. af beløbet og en godtgørelse på 4 pct. af beløbet vil volde administrative vanskeligheder?

Svar:

Der henvises til svaret på spørgsmål 2.

Spørgsmål 5:

Udvalget udbeder sig en beregning for størrelsen af indkomstskattebeløbet for medhjælpende hustruer for 1973 under hensyntagen til den gennemsnitlige indkomstudvikling siden 1970.

Svar:

Efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 37 A, stk. 2, skal skatteberegningen for ægtepar med medhjælpende hustru gennemføres på den måde, at 25 pct. af mandens skattepligtige indkomst, dog højst 12.000 kr., anses for indtjent som særskilt hustruindtægt, hvori der indrømmes et særligt hustrufradrag. Så længe den skattepligtige indkomst er under 48.000 kr., vil den andel af mandens indkomst, der ved skatteberegningen overføres til hustruen, variere i takt med den skattepligtige indkomst.

Overgrænsen på 12.000 kr. skal ifølge lovforslaget pristalsreguleres med udgangspunkt i et 1972-beløb på 12.000 kr. Derved vil beløbet i 1973 blive forhøjet til 12.700 kr.

Fra 1970 til 1973 skønnes de gennemsnitlige skattepligtige indkomster at være steget med ca. 35 pct., og hvis de 12.000 kr. skulle forhøjes med denne procent, ville beløbet i 1973 blive 16.200 kr.

Spørgsmål 6:

Delingen af folkepensionen for ægtepar pr. 1. januar 1973 medfører, at ægtefæller, hvor hustruen er ansat som medhjælpende, ikke fremtidig kan bevare denne status. I denne forbindelse spørges, om ministeren påtænker at ændre beskatningsreglerne for hustruer, der modtager folkepension og samtidig hjælper til i mandens virksomhed.

Svar:

Det i spørgsmålet anførte forhold skyldes, at reglen om medhjælpende hustruer ikke kan anvendes, når hustruen i det pågældende indkomstår har en særskilt indkomst over 2.400 kr.

Man kunne ændre reglen i kildeskatte-

lovens § 37 A, stk. 3, således at indtægt ved folkepension (eller invalidepension) ikke skal afskære fra anvendelse af reglen om medhjælpende hustruer.

I lighed med reglen i kildeskattelovens § 37 A, stk. 3, 3. og 4. pkt., måtte det i så fald formentlig bestemmes, at hustruens folkepension skulle sammenlægges med det indkomstbeløb, der efter reglen om medhjælpende hustruer kan henføres til hustruen, og således, at hvis det samlede beløb blev større end 12.000 kr. (med pristalsregulering), skal det overskydende beløb henføres til beskatning hos manden. Hustruens folkepension kan komme op på ca. 12.500 kr., når manden ikke har folkepension. Har også manden folkepension, kan hustruens pension blive ca. 9.900 kr.

Der vil således i intet tilfælde kunne henføres mere end ca. 2.800 kr. af mandens indkomst til beskatning hos hustruen sammen med folkepensionen. Hvor hustruen har den højeste pension på 12.500 kr., vil der kun kunne henføres ca. 200 kr. Der er herved regnet med, at beløbsgrænsen på 12.000 kr. er pristalsreguleret til 12.700 kr.

Det er et spørgsmål, om der herefter er tilstrækkelig anledning til at ændre bestemmelsen. Der måtte i så fald antagelig også gives særlige regler for tilfælde, hvor hustruen ved siden af folkepensionen har en mindre lønindtægt og derudover hjælper med i mandens eller den fælles erhvervsvirksomhed.

Hvis man vælger at holde hustruindkomst ved folkepension uden for den nævnte begrænsning i kildeskattelovens § 37 A, stk. 3, 3. og 4. pkt., betyder det, at hustruen kan blive beskattet særskilt både af sin folkepension og af op til 12.700 kr., der overføres fra mandens indkomst. Rent bortset fra, om man vil finde dette rimeligt, rejser der sig det problem, at den fra manden overførte indkomst har betydning for størrelsen af hustruens folkepension og f. eks. kan føre til, at pensionstillægget på omkring 2.200 kr. mistes. Det vil under disse omstændigheder blive meget vanskeligt for ægteparret at vurdere, om de vil være tjent med at begære reglen om medhjælpende hustruer anvendt.

Vil man undgå de nævnte problemer, kan man overveje den løsning generelt at forhøje overgrænsen på 2.400 kr. så meget, at